

15/1.1945

N o r s k F r o n t.

VII 6

117563

En rekke av Europas folk fikk sine ønsker for 1944 oppfylt. De ble befridd, noen av bolsjevikene, andre av vestmaktene. Noen av Englands ønsker for det gamle år ble også innfridd. Invasjonen lyktes, riktignok under store ofre, og framgangen på frontene var alminnelig selv om det ikke førte til de mål England hadde satt seg for 1944 : krigens avslutning. Jødene bak Roosevelt gned seg fortsatt i hendene. Inntektene på krigen opphørte ikke, men øket heller. Sovjet kunde triumfere, ikke bare over en rekke landvinninger, men også over sine forbunnsfellers underlegenhet i alliansen og kaos innenfor de "befridde" folk. For det har vært "befrielsens" resultat i alle land : kaos og oppløsning.

Victor Emanuel regjerer ikke lenger. Badoglio er skjøvet tilside. Andre er kommet istedet i Italia som ikke har Englands tillit, som tåles av Amerika og som forbigås i taushet av Sovjet.

De Gaulle regjerer i et Frankrike hvor arbeidsledighet og hungersnød hersker. Han regjerer fordi han har bøyet seg for Moskva, mens borgerkrigstendensene stadig er tilstede.

Belgia er et bilde på politisk forvirring hvor engelske tropper har måttet benyttes mot den belgiske befolkning for å sikre den regjering som England har godkjent.

I Hellas er kaoset fullkomment. Her har engelske tropper måttet bekjempe Stalins disipler og har tilsynelatende beseiret dem, men borgerkrigen fortsetter.

Moskva hevder at ingen av de regjeringer som lever i exil vil kunne gjøre regning med å komme tilbake til sitt land som styresmakter. Roosevelt erklærer Atlanterhavsdeklarasjonen verdiløs. Kaoset brer seg, den politiske forvirring øker, oppløsningen er fullkommen.

Hva har man så kjempet for ? Men i Kreml sitter en mann og smiler, for slik er oppskriften på verdensrevolusjonen. No er snart vegen åpen for den. Og i London og New York smiler jødene. Pengene strømmer inn og kaoset øker. No er snart jødenes tid inne igjen.

5.2

Det norske folk er ikke befridd enno, men begynnelsen er gjort. Bolsjevikene står på norsk jord i et område som er lagt øde av krigshandlinger, og bak kulissene forbereder muldvarpene "befrielsen". Det er skapt kaos på heimefronten. Den er ikke enhetlig mer; den er splittet i en rekke grupper med motstridende interesser som oppfører seg på samme måte som heimefrontene i Belgia, Frankrike, Italia og Hellas oppførte seg før "befrielsen". Men her heime er kanskje oppløsningen på heimefronten kommet lenger enn den var kommet andre steder, og her heime er også enkelte av heimefrontens menn avsløret og en rekke av dens grupper uskadelliggjort. Det er kapitalistene som er trådtrekkere. De sitter i høye stillinger og gjør forretninger med tyskerne og bukker for Nasjonal Samling og så sender de leiesvenner ut for å øve sin lyssky virksomhet. Selv sitter de trygt i det og bruker terror fra sitt usynlige stade. De utnytter som så ofte før det arbeidende folk til lakeitjeneste. De tilgodeser sine egne snevre interesser og bringer seg selv i sikkerhet når det blir for varmt. Med de arbeider imot det arbeidende folks velferd og hele folkets interesser og de prisgir sine leiesvenner hvis det blir nødvendig. Det er kaos og oppløsning på heimefronten, forvirring innenfor det norske folk. Det er bare ett fast punkt : Nasjonal Samling.

Men det gode i det norske folk reagerer etterhvert. Nasjonalfølelsen er sterk, men har vært misbrukt. No ser man kanskje hvor det bærer hen. Det bor et flammende og nasjonalt hjerte i enhver nordmann. Han vil alt for Norge. Men ikke lyssky sabotasje, bakholdsmord, terrorbombing og ødeleggelse av norske liv og norske interesser. Han vil et udelt Norge uten bolsjevikere på norsk jord. Han vil slutte opp om Norge, ikke ved å slå ring om Sovjet-Unionen, ikke ved et "Fram for Sovjet-Norge", ikke et kapitalistisk Norge eller en "rød front", men ved en samling av nasjonale håndens og åndens arbeidere på et sosialt grunnlag i en ensrettet og altbeseirende innsats.

Kampen er hard og kampens stadium er avgjørende. Det store nordke hjerte som flammer for Norges sak har tatt pansret form og står som et skjold mot alle angrep på det norske folk, innenfra som utenfra. Og bak det skal alle nasjonalsinnede nordmenn flokkes, kvinner og menn, unge og gamle, hele det nasjonale, arbeidende Norge, i en ubrytelig, norsk front.